

PETROLEUMSTILSYNET 2011

ÅRSBERETNING



FORORD

Denne publikasjonen er faktadelen av Petroleumstilsynets årsberetning for 2011. Den bør ses i sammenheng med publikasjonen "Sikkerhet – status og signaler 2011-2012", som oppsummerer hva vi har vært særlig opptatt av i året som gikk, og som gir signaler om hva vi ser som de største utfordringene framover.

Faktadelen formidler informasjon om faktiske forhold omkring vår virksomhet i 2011. Dette omfatter hvilke prioriteringer vi har lagt til grunn for vår tilsynsvirksomhet og øvrig arbeid.

Den årlige rapporten "Risikonivå i norsk petroleumsvirksomhet", som foreligger som en fullstendig rapport og i en sammendragsversjon, gir en omfattende oversikt over hendelser, ulykker og skader i 2011. Formålet med rapporten er å gi en oversikt over det samlede risikobildet i virksomheten og utviklingen av dette.

Vi håper disse publikasjonene sett i sammenheng gir et godt samlet bilde av de sikkerhetsmessige utfordringene i petroleumsvirksomheten i Norge, hvilket ansvar som hviler på aktørene i virksomheten, og hvordan vi som tilsynsmyndighet følger opp hvordan industrien ivaretar dette ansvaret.

INNHold

TILSYN MED SIKKERHET I PETROLEUMSVIRKSOMHETEN	4-11
SAMARBEID NASJONALT OG INTERNASJONALT	11-15
SAMFUNNSKONTAKT OG INFORMASJON	15-16
ORGANISASJON	16-17
ØKONOMISKE NØKKELTALL	17

1. TILSYN MED SIKKERHET I PETROLEUMSVIRKSOMHETEN

Begrepet "tilsyn" omfatter alle aktiviteter vi gjennomfører for å

- danne oss et bilde av sikkerhetstilstanden hos én eller flere av aktørene i petroleumsvirksomheten
- se til at aktørene gjennomfører aktiviteten i tråd med krav i regelverk og/eller egne krav
- behandle søknader om samtykke, samvarsuttalelse (SUT) og PUD/PAD
- vurdere om iverksatte kompensierende tiltak er tilstrekkelige for å kunne operere forsvarlig
- granske forhold omkring en alvorlig, uønsket hendelse
- gjennomføre tilsyn etter lov om allmenngjøring av tariffavtaler (ikke refunderbar aktivitet)
- påvirke aktørene i den hensikt å forbedre sikkerhetsnivået

I vår årlige aktivitetsplanlegging legger vi til grunn en rekke faktorer som avspeiler den virkelighet vi utøver vår myndighetsrolle i, og de krav og forventninger som stilles til oss gjennom Arbeidsdepartementet.

For å oppnå en best mulig utnyttelse av våre ressurser for å nå de målene som blir satt, fastsetter vi for hvert år et antall hovedprioriteringer som vi legger til grunn for tilsynsvirksomheten. For 2011 fastsatte vi hovedprioriteringer knyttet til:

- Ledelse og storulykkesrisiko
- Forebygging av akutte utslipp og sikker forurensningsreduksjon
- Risikoutsatte grupper
- Barrierer

Dette er områder som vi gir prioritet foran annen innsats. Det betyr at de planene som ble lagt for tilsyn innenfor disse områdene, i all hovedsak er gjennomført. De fire hovedprioriteringene er likeverdige. Rekkefølgen er med andre ord ikke uttrykk for graden av viktighet i prioriteringen.

I tillegg til aktiviteter knyttet til hovedprioriteringene kommer en rekke andre aktiviteter som er av betydning for sikkerheten. Disse kan være avgrenset til et bestemt selskap, en bestemt type aktivitet eller lignende. Aktivitetene omfatter både revisjoner og andre oppgaver som behandling av søknader, håndtering av hendelser og statusmøter med selskapene.

Nedenfor følger en oppsummering av utfordringene, aktiviteter vi har gjennomført

og hva vi har oppnådd innenfor de forskjellige hovedprioriteringene i tilsynet.

1.1 Samlet vurdering av resultater i 2011

I all hovedsak gjennomførte vi i 2011 de planene som ble lagt for året, med utgangspunkt blant annet i hovedprioriteringene for tilsynet og bestillinger gitt av departementet.

Også i 2011 ble vår agenda påvirket av ulykken på det amerikanske Macondofeltet i 2010. Dette er en hendelse som Ptil vil lære av, med hensyn til å vurdere forbedringer i regelverk, bruk av tilsynsmetoder med mer. Arbeidet har blant annet bestått i å holde oss orientert om det omfattende arbeidet i en rekke granskningsrapporter og utredninger som følge av ulykken, bringe disse opp i samhandlingsorganer som Sikkerhetsforum, og vurdere behov for tiltak i den norske petroleumsvirksomheten.

Ansvarliggjøring av aktørene er ledetråden for hele vår innsats for å bidra til at næringen utvikler og opprettholder et høyt sikkerhetsnivå. I tilsynet stiller vi spørsmål ved - og bidrar dermed til forbedringer i - den delen av selskapenes styringssystem som skal sørge for at de selv er i stand til å sikre at virksomheten til enhver tid er forsvarlig og i samsvar med regelverket.

Det er ingen kjente metoder for kvantitativ måling av effekten av vår samlede myndighetsutøvelse. Likevel foreligger det flere indikatorer som peker i retning av at tilsynet har god effekt. Internasjonalt har hendelser som for eksempel Macondo-ulykken, ført til at flere offentlig oppnevnte granskningsgrupper peker på Nordsjølandene og Norge som foregangsområde både med hensyn til sikkerhetsnivået og modeller for statlig tilsyn med virksomheten. Anbefalinger fra granskningsgruppene så langt underbygger aktualiteten og hensiktsmessigheten av våre hovedprioriteringer for tilsynet i 2011, som vi med mindre justeringer viderefører i 2012.

Sikkerhetsnivået i norsk petroleumsvirksomhet er i utgangspunktet høyt. Det er ikke slik at nivået opprettholdes av seg selv når det en gang er oppnådd. Det kreves en kontinuerlig innsats for å hindre at sikkerhetsnivået ikke forvitrer over tid. At det samlede risikonivået, målt gjennom arbeidet med den årlige rapporten 'Risikonivå i norsk petroleumsvirksomhet' (RNNP), ikke viser noen forbedring i 2011 i forhold til foregående år, er derfor ikke i motstrid med vår vurdering av vår måloppnåelse.

Vi har også i 2011 brukt ressurser på å videreutvikle og drive vårt nettsted på en aktiv og tidsriktig måte. Vi anser at åpenheten i form av offentliggjøring av tilsynsrapporter, vedtak og lignende, og den informasjonsmengde som dermed

blir stilt til rådighet, bidrar til forståelsen av risiko-forhold og utfordringer i virksomheten.

Vi mener også at det internasjonale samarbeidet vi deltar i, særlig i et langsiktig perspektiv bidrar til gode sikkerhetsmessige resultater. Mekanismen her er at de forskjellige lands myndigheter gjennom utveksling av erfaringer og drøfting av regelverkskrav og metoder for myndighetsutøvelsen framstår mest mulig samordnet overfor en næring som er internasjonal av natur. En slik samordning gir også næringen bedre forutsigbarhet når det gjelder å tilfredsstille myndighetenes krav. I 2011 har viktige arenaer for internasjonalt samarbeid fortsatt vært International Regulators' Forum (IRF) og North Sea Offshore Authorities Forum (NSOAF). Det internasjonale samarbeidet er nærmere omtalt i kapittel 2.

1.2 Utvikling av ulykker og skader

Det inntraff i 2011 ingen dødsulykker innenfor vårt myndighetsområde til havs og på land. De siste ti årene har fem mennesker mistet livet i arbeidsulykker. Det er et ufravikelig mål at det ikke skal skje dødsulykker i petroleumsvirksomheten.

Nedenfor gis en kortfattet sammenfatning av de viktigste utviklingstrekkene for ulykker og skader i 2011. For en mer utdypende framstilling av risikobildet vises til den årlige rapporten "Risikonivå i norsk petroleumsvirksomhet" (RNNP), som utgis samtidig med denne beretningen.

1.2.1 Risikobildet på innretninger til havs

Tall fra RNNP-arbeidet i 2011 viser at den samlede risikoen for tap av liv som følge av storulykker er noenlunde stabil. I de senere fem-seks årene har risikoen flatet ut på et nivå som ligger lavere enn i foregående periode. Denne risikoverdien beregnes på grunnlag av data for hendelsestyper som har storulykkespotensial. Siden enkelthendelser med stort potensial påvirker indikatoren relativt mye i det enkelte år er vurderingen basert på treårs rullerende gjennomsnitt.

Antall alvorlige personskader i virksomheten til havs er redusert fra 28 i 2010 til 26 i 2011. Det totale antall utførte timeverk var noe høyere enn året før, slik at frekvensen av alvorlige personskader er redusert 0,68 til 0,59 per million arbeidstimer. Dette er statistisk signifikant lavere enn i den foregående tiårsperioden, og betyr derfor at den positive trenden fra de siste årene fortsetter. Nedgangen i 2011 gjelder innenfor gruppen entreprenøransatte på produksjonsinnretninger, mens de operatøransatte har hatt en svak økning. Entreprenøransatte har tradisjonelt hatt større skadefrekvens enn operatøransatte, og det er derfor positivt at gruppen av entreprenøransatte nå synes

å vise en nedgang. På flyttbare innretninger var det en mindre økning i 2011, men frekvensen av alvorlig personskade ligger fortsatt under gjennomsnittet for de siste fem årene.

Det inntraff ingen hendelser i 2011 som førte til alvorlig miljøskade. Det største bidraget til risikoen for miljøskade kommer fra brønnehendelser. Antall brønnehendelser viste gjennom en årrekke en positiv utvikling. I årene 2008 til 2010 økte imidlertid antallet slike hendelser fra 11 til 28. I 2011 så vi igjen en klar nedgang, til 13 hendelser. Det er likevel ønskelig at antallet slike hendelser fortsetter å minke. Vi følger derfor hendelsene nøye opp, spesielt med sikte på bakenforliggende årsaker knyttet til ledelse og styring, erfaringsoverføring, læring av lignende hendelser, samt sikkerhetskultur.

I 2011 ble det registrert 11 hydrokarbonlekkasjer større enn 0,1 kg/s. Vi ser derfor igjen en reduksjon etter at antallet gjennom tre år hadde vært stabilt omkring 15 lekkasjer per år. Antallet lekkasjer er dermed omtrent tilbake på nivået fra 2007, da antallet hydrokarbonlekkasjer var blitt redusert betydelig gjennom en flerårig målrettet innsats i næringen. Det er fortsatt relativt store forskjeller i frekvensen av slike hendelser mellom operatørene.

Hydrokarbonlekkasjer inndeles i kategorier etter lekkasjerate. Ingen av lekkasjene i 2011 var i den største kategorien, det vil si over 10 kg/s.

Antall skip på kollisjonskurs økte noe i 2011 sammenlignet med 2010. Men sammenholdt med antall innretninger som nå overvåkes fra trafikk-sentralen på Sandsli, er trenden fremdeles positiv. Risikobidraget i 2011 er signifikant lavere enn gjennomsnittet i perioden 2005 til 2010. Hovedårsaken til dette må tilskrives effekten av kontrollen av havområder rundt innretningene fra trafikk-sentralene.

Det inntraff i 2011 to kollisjoner mellom innretninger og forsyningsfartøy.

Hendelser knyttet til konstruksjoner og maritime systemer viser en økning fra tre hendelser i 2010 til ti i 2011, hvorav syv er knyttet til flyttbare innretninger. Tre av hendelsene er relatert til forankringssystemer, én til posisjoneringssystem, tre til stabilitet og fire relatert til sprekkdannelse.

I 2011 inntraff det to lekkasjer fra stigerør innenfor sikkerhetssonen til bemannede innretninger. Begge lekkasjene var fra fleksible stigerør.

De andre indikatorene som reflekterer tilløpshendelser med storulykkespotensial viser et stabilt nivå med relativt små endringer i 2011.

I 2011 ble det igjen gjennomført en omfattende spørreskjemaundersøkelse blant de som jobber på norsk sokkel. Det er sjettede gang denne type undersøkelse er blitt gjennomført. Svarprosenten var

omlag 32, omtrent det samme som i de to foregående undersøkelsene, mens de første undersøkelsene hadde en svarprosent på cirka 50. Antall besvarelser er likevel tilstrekkelig til å kunne utføre statistiske analyser, også på arbeidstakergruppenivå.

Hovedtendensen er at sikkerhetsklimaet i stor grad oppleves å være på samme nivå som foregående år. Det er imidlertid en negativ utvikling for flere variabler som omhandler fysiske forhold ved arbeidssituasjonen, blant annet eksponering for støy, vibrasjoner og mangelfull belysning, samt flere ergonomiske forhold, som løft og belastende arbeidsstillinger.

Opplevelsen av fare forbundet med ulike ulykkes-scenarier økte fra 2005 til 2007, men viste en nedgang fra 2007 til 2009. Denne trenden har fortsatt i 2011. Den opplevde faren for sabotasje, terrorhandlinger og svikt i IT-systemer har imidlertid økt sammenlignet med 2009.

1.2.2 Risikobildet på landanleggene

Risikopåvirkende faktorer på landanleggene har tydelige likhetstrekk med tilsvarende risikopåvirkende faktorer på sokkelen, men kan også være annerledes. I RNNP-arbeidet er det søkt å tilpasse indikatorene slik at de best mulig reflekterer risikobildet på landanleggene.

Et forhold som er spesielt for landanlegg, er muligheten for at tredje person, det vil si personer som bor eller oppholder seg i nærheten, kan bli eksponert for ulykkeshendelser.

Det ble i 2011 rapportert tre alvorlige personskader som oppfyller kriteriene for alvorlig personskade, mot ni i 2010 og elleve i 2009. Antall utførte arbeidstimer er redusert med om lag 24 prosent, men frekvensen av alvorlig personskade er likevel betydelig redusert. Skadefrekvensen for landanleggene var 0,3 per million arbeidstimer, mot 0,73 året før.

Det inntraff åtte hydrokarbonlekkasjer i 2011, det samme som i både 2009 og 2010. Dette nivået er imidlertid vesentlig lavere enn i 2008, da det inntraff 21 lekkasjer. Ingen av lekkasjene i 2011 ble antent. Vi forventer at det arbeidet som legges ned for å redusere antall hydrokarbonlekkasjer på sokkelen også vil gi resultater på landanleggene.

Videre ble det rapportert to mindre branner, ett tilfelle av giftig utslipp og 27 hendelser med fallende jenstander. Det inntraff videre fem ulykker med kjøretøy eller andre transportmidler, hvorav tre førte til personskade. Det er små endringer i antallet av slike hendelser i forhold til 2010.

Indikator for støyeksponering beregnes på grunnlag av støynivå og oppholdstider i de mest støyende områdene samt bidrag fra støyende arbeidsoperasjoner. Indikatoren viser at flere personell-grupper innenfor aktivitetsområdene prosess og vedlikehold har støyeksponering som overstiger grenseverdien på 85 dBA.

Den gjennomsnittlige støyindikatoren viser en mindre økning fra 2010 til 2011. Økningen skyldes i all hovedsak at det på to anlegg har vært et vesentlig

høyere antall overflatebehandlere enn året før. Siden overflatebehandlere har betydelig høyere eksponering enn andre grupper påvirker dette gjennomsnittresultatene betydelig. Støyeksponeringen er likevel lavere enn for sammenlignbare kategorier på innretningene til havs.

Det ble i 2011 rapportert syv støyrelaterte skader til Petroleumstilsynet fra landanleggene. Til sammenligning ble det rapportert 836 støyrelaterte skader fra virksomheten til havs.

1.3 Hovedprioriteringene i 2010 – erfaringer og resultater

1.3.1 Barrierer

Hovedhensikten med barrierestyring er å etablere og opprettholde barrierer slik at en til enhver tid håndterer det risikobildet en står ovenfor, gjennom å forhindre at uønskede hendelser inntreffer og/eller begrense konsekvensene slike hendelser inntreffer.

BARRIERER

I denne sammenhengen betyr barrierer systemer eller funksjoner som skal hindre eller redusere skader ved en uønsket hendelse.

Barrierer kan deles inn i fysiske og ikke-fysiske barrierer. Med ikke-fysiske barrierer menes operasjonelle eller organisatoriske barrierer. Ofte vil en barriere inneholde minst ett fysisk barriereelement, for eksempel en ventil. Tilhørende barriereelementer vil for eksempel kunne være ventillaktivator og systemer og komponenter som styrer denne.

Barrierer er bygd inn i design og prosedyrer, i henhold til regelverk og standarder, med det formål å redusere risikoen for personell, miljø og materielle verdier.

Barrierestyring omfatter dermed prosesser, systemer, løsninger og tiltak som må være på plass for å sikre nødvendig risikoreduksjon og ivareta krav til forsvarlig virksomhet.

Barrierestyring står derfor sentralt i selskapenes styring av den samlede risikoen i virksomheten, og tilsyn på dette området har derfor gjennom lengre tid vært en hovedprioritering for Ptil.

Temaet barrierestyring er nært knyttet til temaet ledelse og storulykkesrisiko, som også har vært en

hovedprioritering for Ptil gjennom flere år. Initiativ og beslutninger ledelsen står bak, vil påvirke rammebetingelser som har betydning for barrierestyring og dermed også storulykkesrisiko.

Med utgangspunkt i regelverkskravene til barrierestyring fokuserer vårt tilsyn på at

- det etableres barrierer som både kan redusere sannsynligheten for at feil og fare- og ulykkesituasjoner utvikler seg og begrenser mulige skader og ulemper
- barrierenes funksjon blir ivaretatt gjennom hele innretningens eller landanleggets levetid
- det blir satt krav til ytelse for tekniske, operasjonelle og organisatoriske elementer som er nødvendige for at den enkelte barrieren skal være effektiv
- det fastsettes strategier og prinsipper for utforming, bruk og vedlikehold av barrierer.

1.3.2 Ledelse og storulykkesrisiko

Erfaring fra og kunnskap om storulykker og hendelser med storulykkespotensial, tilsier at årsaker i begrenset grad er knyttet til svakheter ved selve teknologien, men derimot først og fremst til selskapenes og menneskets evne til å styre den risiko man står ovenfor. Resultater fra tilsyn, erfaringer fra større ulykker internasjonalt og anerkjente ulykkesteorier peker på ledelsens sentrale rolle vedrørende storulykkesrisiko. Våre prioriteringer i tilsynet med hvordan næringen forebygger storulykker, herunder ulykker med potensial for miljøskade, bygger på disse erkjennelsene. Vår hovedprioritering har derfor primært vært rettet mot selskapenes ledelse og styring av storulykkesrisiko.

Risikostyring på ledelsesnivå innebærer å sørge for å ha kunnskap om hva risikoen består i, at selskapene har gode prosesser for å identifisere, redusere, håndtere og kommunisere risiko, at risikostyring er en integrert del av selskapenes styringssystemer og at risikostyring håndteres som et vesentlig element i ledelsesprosesser på alle nivå i selskapene.

I tilsynet i 2011 har vi derfor fulgt opp hvordan ledelsen på alle nivå arbeider for å redusere storulykkesrisiko. I tilsynet har vi lagt vekt på

- klarhet i ansvarsfordeling med hensyn til det å forebygge storulykker, på og mellom ulike ledelsesnivå og på ulike nivå i aktørkjeden
- kunnskap om og oppmerksomhet rettet mot storulykkesrisiko i selskapets virksomhet, herunder storulykkesrisiko forbundet med endringsprosesser
- kapasitet og kompetanse i organisasjonen med hensyn til det å være tilpasset risiko for storulykker
- læring av sentrale alvorlige hendelser (blant annet i oppfølgingen av Deepwater Horizon-ulykken)
- selskapenes egenevaluering av det samlede arbeidet for å redusere risiko for storulykker.

Under hovedprioriteringen ledelse og storulykkesrisiko har vi i 2011 gjennomført en rekke aktiviteter rettet mot et variert spekter av aktører. Aktivitetene har omfattet tilsyn på innretninger til havs og anleggene på land, arbeid i fagprosjekter, arrangement av seminarer og deltakelse på nasjonale og internasjonale konferanser om styring av storulykkesrisiko.

Klarhet i ansvar og rolle har berørt relasjonene mellom rettighetshaver, operatør og entreprenør. Vi har i denne sammenhengen rettet særlig oppmerksomhet mot nye og mindre operatører, spesielt i forbindelse med deres første søknad om samtykke til leteboring.

Kunnskap om og oppmerksomhet rettet mot storulykkesrisiko i selskapenes virksomhet har vært rettet mot ledelse og hvordan risikoen styres i forbindelse med endringsprosesser. Innenfor dette temaet har vår oppfølging også belyst hvilke konsekvenser endringsprosesser har hatt for partssamarbeidet og interne samarbeidsforhold.

I tilsyn med ledelse og styring av ressurser og kompetanse har vi videre vurdert om selskapene har tilstrekkelig kapasitet og kompetanse til å håndtere risiko for storulykker.

Læring av alvorlige hendelser har omfattet en rekke aktiviteter relatert til tilsyn med ledelse og storulykkesrisiko, og våre studier av storulykker som Deepwater Horizon- og Montaraulykkene har stått sentralt i dette arbeidet. På bakgrunn av dette arbeidet har vi utarbeidet en omfattende rapport med cirka 70 fagspesifikke anbefalinger, men også mer overordnede anbefalinger rettet mot håndtering av storulykkesrisiko.

Med utgangspunkt i denne rapporten har vi adressert tre hovedutfordringer til industrien, knyttet til organisasjon og ledelse, risikostyring og barrierestyring. Når det gjelder læring har vi i tillegg ført tilsyn med hvordan organisatoriske faktorer er belyst i ulykkesgranskinger og en rekke relevante aktørspeifikke aktiviteter knyttet til oppfølging av hendelser.

1.3.3 Forebygging av akutte utslipp og sikker forurensningsreduksjon

Med utgangspunkt i vår ulykkesforebyggende rolle, bidrar vi til at risikoen for akutte utslipp blir så lav som mulig gjennom vår samlede innsats for å holde et høyt nivå på sikkerhet og arbeidsmiljø i petroleumsvirksomheten. Denne innsatsen dekker hele bredden i vår virksomhet, herunder å videreutvikle regelverket, føre tilsyn med at dette etterlevs, også gjennom overvåking av risikoutviklingen over tid og samarbeide med partene omkring viktige forbedringsprosesser.

Vi følger også opp hvordan nye miljøkrav påvirker sikkerhet og arbeidsmiljø som følge av ny teknologi, nye arbeidsmåter og organisasjonsformer. Vi fører tilsyn med at selskapene gjennom god ledelse og styring sørger for at disse endringene ikke får negative konsekvenser, og helst får positiv effekt på sikkerhet og arbeidsmiljø. Dette legger igjen et viktig grunnlag for sikre operasjoner som reduserer faren for akutte utslipp.

Vi har blant annet gjennom arbeid knyttet til utbyggingssløsninger og tildelingskriterier bidratt til ulykkesforebygging tilpasset risikopotensialet, også i områder der konsekvensene av en ulykke med konsekvenser for ytre miljø er alvorligere enn ellers. Dette innebærer at forebyggende tiltak må stå i forhold til mulige konsekvenser på ytre miljø.

Ved å utvikle et godt tilpasset regelverk og føre tilsyn med utgangspunkt i dette, bidrar vi til å legge til rette for et viktig tiltak knyttet til klimaproblematikken. Vår rolle med hensyn til fangst, transport og lagring av CO₂ er å følge at dette skjer på en forsvarlig måte med hensyn til sikkerhet og arbeidsmiljø. Vi har igangsatt arbeid for å gjennomgå relevant regelverk med sikte på å utvikle dette videre slik at det også er hensiktsmessig for aktiviteter knyttet til karbonfangst, -transport og -lagring. Vi har bidratt til å frembringe bedre kunnskap og har engasjert oss i disse spørsmålene både i FOU- og rammesettingssammenhenger.

Vi bidrar også i arbeidet med forvaltningsplaner for havområdene med faglige innspill. Gjennom vår medvirkning søker vi å påvirke at de ulykkespreventive tiltakene får nødvendig oppmerksomhet i planarbeidet.

Når det gjelder å forebygge skade på ytre miljø, er vår rolle knyttet til det ulykkespreventive aspektet. Det er en utfordring at oppmerksomheten i mediene og i allmennheten for øvrig særlig blir rettet mot de beredskapsmessige sidene ved et oljeutslipp, det vil si tiltak som skal begrense konsekvensene av utslipp. På tross av viktigheten av en god beredskap, kan en ensidig fokusering på disse tiltakene svekke forståelsen av betydningen av at det å hindre ulykken som resulterer i utslipp i å oppstå, er det primære tiltaket for å hindre skade som følge av akutt oljeutslipp. Vi har også i 2011 vært opptatt av å formidle en slik forståelse i så mange sammenhenger som mulig.

Samlet mener vi å ha bidratt til økt oppmerksomhet på sikkerhets- og arbeidsmiljømessige konsekvenser av klima- og miljørettede tiltak. Det er også vår oppfatning at det nå er klarere for flere enn tidligere at vi gjennom våre oppgaver knyttet til sikkerhet og arbeidsmiljø i petroleumsvirksomheten er en viktig part for å nå nasjonale miljø- og klimamål.

1.3.4 Risikoutsatte grupper

I tilsyn orientert mot risikoutsatte grupper har Petroleumstilsynet brukt en tilnærming med tett kobling mellom faktiske risikoforhold på gruppenivå og de rammebetingelsene som kan ha betydning for håndtering av risiko. Det har også vært et poeng å se risikoforhold under ett, ikke bare faktor for faktor.

Vårt arbeid med risikoutsatte grupper i 2011 har hatt som mål å bidra til at næringen både identifiserer risikoutsatte grupper og iverksetter tiltak for å redusere risiko for disse gruppene. Til sammen 16 ulike grupper har vært vurdert ut fra denne tilnærmingen siden 2007. For noen grupper sammenfaller høy eksponering for flere risikofaktorer med rammebetingelser som ikke er

tilstrekkelige. Vi har derfor i også i 2011 hatt særskilt oppmerksomhet mot de såkalte ISO-fagene (isolasjon, stillas og overflatebehandling), industrirensjøring og personellgrupper med høy eksponering for støv.

Målet med vårt arbeid i 2011 har vært å bidra til at

- selskapene videreutvikler et helhetlig bilde av risiko for sykdom og skade for grupper av arbeidstakere, og at ny kunnskap brukes aktivt i en risikobasert tilnærming der innsatsen rettes mot grupper hvor behov og effekt er størst
- selskapene iverksetter risikoreduserende tiltak rettet mot særlig utsatte grupper
- næringen utvikler gode rammebetingelser for HMS-arbeid rettet mot risikoutsatte grupper
- partene tar en mer aktiv rolle i arbeidet med å redusere risiko for risikoutsatte grupper
- risiko for støyskader og forhold for innleide arbeidstakere vektlegges i selskapenes oppfølging
- arbeidet med inkluderende arbeidsliv følges opp i petroleumsnæringen.

Tilsynet har vist at grupper av entreprenørsatte gjennomgående har flere risikofaktorer til stede i sitt arbeidsmiljø og at eksponeringen for disse risikofaktorene er høyere enn for operatørsatte. Vi ser også at styringselementene som skal bidra til å sikre et fullt forsvarlig arbeidsmiljø er svakere for entreprenørgruppene enn for operatørgruppene.

Tilsynet har også vist at rammebetingelser som kontraktsforhold, økonomiske betingelser og arbeidsorganisering kan påvirke entreprenørselskapenes muligheter til å redusere risiko, samtidig som det har vært begrenset oppmerksomhet om betydningen rammebetingelsene har for risiko for utsatte grupper.

I den målrettede tilsynsaktivitet har vi lagt vekt på å bidra til bevisstgjøring av hvilken betydning rammebetingelser kan ha for risiko for utsatte grupper. Tilsynsaktiviteten i perioden 2007 til 2011 har omfattet alle operatørselskapene som har innretninger i driftsfasen og til sammen 13 entreprenørselskaper. Målet har vært å bidra til utvikling av rammebetingelser i operatør-/entreprenørrelasjoner som kan redusere arbeidsmiljørisikoen.

I 2011 har vi i tilsynsaktivitetene spesielt sett på rammebetingelser som er av betydning for ISO-fagene og forpleining. De siste årene har operatørselskapene inngått direkte kontrakter med ISO-entreprenørene, mens de tidligere var underentreprenør og hadde kontrakt med vedlikeholds- og modifikasjonsentreprenøren. Begrunnelsen for denne endringen har delvis vært at den direkte kontraktsrelasjonen legger bedre tilrette for og gir muligheter for et høyt HMS-nivå. I forbindelse med oppfølging av ISO-gruppene har vi også hatt kontakt med BNL, som er ISO-bedriftenes bransjeforening. Dette har blant annet ført til at BNL har kommet med i Sikkerhetsforum.

Vi har i 2011 registrert at vår oppfølging synes å

ha bidratt til å øke bevisstheten i næringen om betydningen av å identifisere og følge opp risiko-utsatte grupper, og betydningen av rammebetingelser i denne sammenhengen.

HMS-oppfølgning av innleide arbeidstakere har vært et prioritert område for Ptil i 2011. Det er i denne gruppen vi finner majoriteten av utenlandske ansatte i petroleumsnæringen, og vi vet også at arbeidet som utføres av denne gruppen ofte er forbundet med risiko (f. eks ISO). Ptil har gjennomført tilsyn i 2011 der både HMS-oppfølgning av innleide arbeidstakere samt oppfølging av språk- og kulturforskjeller har vært tema.

Tilsynet har avdekket avvik knyttet til hvordan innleide arbeidstakere følges opp med hensyn til arbeidsmiljørisiko. Det er også påvist mangelfull rolle- og ansvarsavklaring når det gjelder oppfølging av denne gruppen. Vi vil derfor i videreføringen av arbeidet med å følge opp innleide arbeidstakere fokusere nærmere på ansvar og roller, samt vurdere om dette skal adresseres på et bredere grunnlag overfor næringen dersom utfordringene viser seg å være generelle.

Vi har i 2011 også sett forbedringer hos flere entreprenørselskap med hensyn til hvordan risiko-utsatte grupper blir fulgt opp, og vi registrerer det som positivt at mange selskaper har etablert interne prosjekter og gjennomfører tiltak som i større grad retter seg mot særskilt risikoutsatte grupper.

Videre har vi i 2011 vektlagt å formidle resultater fra satsingen på risikoutsatte grupper i ulike fora, konferanser og seminarer for relevante aktører i næringen.

Støy og kjemikalieeksposering har vært tema i bredere anlagt tilsyn med risikoutsatte grupper og delvis vært gjenstand for spesifikke oppfølgingsaktiviteter.

Kjemisk helsefare

Bransjens kjemikalieprosjekt ble avsluttet med en oppsummeringskonferanse i desember 2011. Det gjenstår fremdeles ferdigstilling av noen aktiviteter i prosjektet.

I løpet av 2011 har prosjektet hatt en omfattende aktivitetsportefølje og det er levert en rekke viktige rapporter, forslag til veiledninger, kurstilbud mv. Våre erfaringer med prosjektet i 2011 er i hovedsak positive, men vi har tydelig påpekt behovet for et tydeligere selskapsengasjement når prosjektets resultater skal omsettes til bedre praksis.

Støy

I februar 2011 ble det gjennomført et frokostseminar om støy hvor Ptil presenterte oppdatert kunnskapsgrunnlag knyttet til risiko for støyskader og behovet for industrien til å satse på støyreducerende tiltak. Seminaret samlet mange deltakere og ble også kringkastet på web, noe som også gir mulighet for å se opptaket på et senere tidspunkt. Flere tusen benyttet seg av denne anledningen. Seminaret bidro trolig til at bransjeorganisasjonene etter diskusjoner i Sikkerhetsforum

tok initiativ til et bransjeprosjekt for støyreduksjon. Vi har i 2011 ført tilsyn med selskapenes arbeid med støy og kommunisert resultatene aktivt i næringen.

1.4 Andre resultater fra tilsynet

1.4.1 Granskning av hendelser

Vi har erfart at granskning er et godt virkemiddel for å innhente kunnskap om hva som utløser alvorlige hendelser og for å skape oppmerksomhet om utløsende mekanismer, både teknologiske, menneskelige og organisatoriske. Hensikten med granskninger er først og fremst å bidra til at tilsvarende hendelser ikke skjer igjen, samt å bidra til erfaringsspredning i næringen og derved understøtte selskapenes prosesser for læring.

Vi har i 2011 gransket og iverksatt granskning av tre hendelser:

- Løfteoperasjon på Gullfaks A (februar)
- Gasslekkasje på Visund (april)
- Brann på Valhall (juli)

Granskningsrapportene er tilgjengelige på vårt nettsted.

1.4.2 Aktørbildet

Aktørbildet preges av Statoil som en stor nasjonal aktør, noen store internasjonale aktører og noen nye og mindre aktører. Dette mangfoldet av aktører kan representere muligheter for forbedring av sikkerhetsnivået, samtidig som det i seg selv representerer en utfordring. Mange av de nye operatørene og rettighets-haverne er forholdsvis små selskaper med begrenset kapasitet og kompetanse, og liten eller ingen erfaring med virksomhet på norsk sokkel. Så langt har de fleste av disse hatt aktiviteter i letefasen, men enkelte av disse selskapene er nå i ferd med å starte aktiviteter knyttet til utbygging og drift.

Vi har i 2011 spesielt fulgt opp de nye operatørene i forbindelse med deres første søknad om samtykke til leteboring og i forbindelse med innsending av plan for utbygging og drift (PUD).

Antall selskaper som har operatørskap på sokkelen har fortsatt å øke. Mens det i 2001 var 14 operatørselskaper, var det 41 ved utgangen av 2011.

1.4.3 Samsvarsuttalelse (SUT)

I 2011 ble det gitt seks samsvarsuttalelser, og det var ved årsskiftet 46 flyttbare innretninger som innehar slik uttalelse.

Vi anser at ordningen med samsvarsuttalelse bidrar til å skape økt forutsigbarhet for næringen, økt regelverksunnskap og -forståelse og til å ansvarliggjøre driftsentreprenørene. I enkelte tilfeller har vår ressursbruk ved behandling av søknadene imidlertid blitt unødig stor som følge av mangler i søknadsgrunnlaget. Dette fører til tidkrevende kommunikasjon mot søker og dermed økt tidsbruk hos oss. Dette har også som konsekvens at også eierne påføres kostnader.

Særlig i 2011 har vi imidlertid sett en klar forbedring

i søknadsgrunnlaget fra søkere som har vært gjennom denne prosessen en eller flere ganger. Vår påminning til næringen om viktigheten av gode søknader har ført til at også førstegangssøkere nå leverer søknader av bedre kvalitet enn i SUT-ordningens tidlige år.

Ordningen er obligatorisk for følgende innretninger som er registrert i et nasjonalt skipsregister og som skal utføre petroleumsvirksomhet på norsk sokkel:

- Boreinnretninger
- Boliginnetninger
- Innretninger for produksjon, lagring og avskipning (FPSO)
- Brønnintervensjonsinnretninger

SUT har siden 2004 vært en av forutsetningene for at en flyttbar boreinnretning kunne utføre aktiviteter innenfor petroleumsvirksomheten på norsk sokkel. Utvidelsen trådte i kraft 1. januar 2007. Det er imidlertid besluttet at det ikke skal gis SUT for FPSOer når disse drives av operatørselskapet.

Samsvarsuttalelse (SUT)

SUT er en uttalelse fra Petroleumstilsynet om at en flyttbar innretnings tekniske tilstand, søkerens organisasjon og styringssystem er vurdert å være i samsvar med relevante krav i norsk sokkelregelverk.

En mer utdypende omtale av ordningen finnes på vårt nettsted.

1.5 Utvikling av regelverket

Et nytt regelverk for helse, miljø og sikkerhet i petroleumsvirksomheten ble fastsatt våren 2010 og trådte i kraft ved årsskiftet 2010/2011. For å tilrettelegge for en god implementering av det nye regelverket har Ptil i 2011 bidratt til utarbeidelsen av kursmateriale og til gjennomføring av eksterne kurs i regi av RVK (Regelverkskompetanse i petroleumsnæringen).

Det er vår vurdering at iverksettelsen av det nye regelverket generelt har vært problemfri blant annet ved at ikrafttredelsen var godt planlagt også fra næringens side.

Vi har ikke gjennomført nye regelverksarbeider i 2011, utover arbeidet med å identifisere behov for endringer i det nylig fastsatte regelverket for helse, miljø og sikkerhet til også å kunne omfatte CO₂-håndtering.

RVK-prosjektet er tuftet på et treparts-samarbeid mellom myndigheter, arbeidsgivere og arbeidstakere.

Handelshøyskolen BI er ansvarlig for å tilrettelegge det pedagogiske opplegget og administrere opplæringspakken.

Opplæringsprogrammene retter seg mot alle som direkte eller indirekte må forholde seg til petroleumsregelverket.

RVK-kursene har som mål å gi den enkelte og firma økt forståelse for betydningen av etterlevelse av regler og krav. (Fra: <http://www.rvk.no>)

Regelverksforum

Det har vært avholdt tre møter i Regelverksforum i 2011. Regelverksforum er et partssammensatt forum for helse, miljø- og sikkerhetsregulering. Fra myndighetene deltar Petroleumstilsynet, Klima- og forurensningsdirektoratet og helsemyndighetene.

Basert på blant annet mottatte kommentarer fra høringen av den nylig fastsatte særreguleringen av helse, miljø og sikkerhet i petroleumsvirksomheten har vi i dialog med næringen gjennom Regelverksforum identifisert sentrale temaer som skulle drøftes nærmere. I 2011 ble følgende temaer drøftet:

- Regelverkets tilgjengelighet, der både faktisk tilgang til så vel som "forståelsen og lesbarheten" av regelverket, var temaer.
- Områder for og omfanget av bruken av funksjonskrav i regelverket.
- Behovet for ytterligere klargjøring av veiledningenes og normenes rolle i forhold til forskriftene.

Flere temaer vil bli drøftet i 2012 med sikte på å utarbeide en samlet rapport fra gjennomgangen av disse temaene. Vi har imidlertid klargjort at de endelige konklusjonene som trekkes fra diskusjonene vil være myndighetenes beslutning.

Standardiseringsarbeid

I veiledningen til de enkelte forskriftskravene gis det anbefalte løsninger ved blant annet å vise til industristandarder (anerkjente normer) som en måte å oppfylle forskriftens krav på. Velges en slik løsning, er forskriftskravet normalt å anse som oppfylt. Velges en annen løsning, må selskapet kunne dokumentere at den valgte løsningen oppfyller forskriftens krav.

For å få et best mulig grunnlag for hvilke standarder som bør refereres til i veiledningen, deltar vi som observatør både i nasjonal, europeisk og internasjonal standardisering.

Vi har også i 2011 prioritert å følge opp nasjonalt og internasjonalt standardiseringsarbeid som påvirker risikonivået i petroleumsvirksomhet; herunder også fulgt opp relevante deler av det arbeidet som gjennom-

føres i Barents 2020. I dette prosjektet har vi fokusert på arbeidsgruppene for beredskap, redning og evakuering samt arbeidsmiljø.

2. SAMARBEID NASJONALT OG INTERNASJONALT

2.1 Sikkerhetsforum

Sikkerhetsforum, som ble opprettet i 2001, skal være den sentrale trepartsarenaen for forankring av strategiske prosjekter og prosesser relatert til sikkerheten i petroleumsvirksomheten. Arenaen er derfor høringsinstans blant annet i prosesser fram mot meldinger til Stortinget som berører helse, miljø og sikkerhet i næringen. Sikkerhetsforum skal til enhver tid ha en strategisk agenda som gjenspeiler hovedutfordringene på HMS-området i næringen.

Ptil står for driften av forumet, som ledes av Ptils direktør. Det blir lagt vekt på at virksomheten skal være transparent og godt dokumentert gjennom omfattende referater som legges ut på Ptils nettsted. Forumet trekker på Ptils egne fagmiljøer i saksframstillinger og tilsvarende fra næringen i trepartsprosjekter og -prosesser. Dette bidrar til å forsterke dialogen mellom etaten og partene i næringen.

Sikkerhetsforum gjennomførte i 2011 fem heldagsmøter, ett møte for å gi status fra arbeidet med RNNP (Riskonivå i norsk petroleumsvirksomhet), samt den årlige konferansen og et bedriftsbesøk. I tillegg har partene vært innkalt til egne møter om særskilte temaer som krever spesiell innsats og oppmerksomhet.

Oppfølging etter Deepwater Horizon-katastrofen

I 2011 har informasjons- og erfaringsdeling fra en rekke prosesser, rapporter og prosjekter i kjølvannet av Deepwater Horizon-katastrofen (DWH) hatt en fremtredende plass i arbeidet i Sikkerhetsforum, hvor reduksjon av storulykkesrisiko er ett av flere prioriterte områder. Både myndighetene og partene i næringen har tatt grep etter katastrofen med tanke på mulige konsekvenser for virksomheten på norsk sokkel og for å lære av rapporter og granskinger knyttet til denne ulykken. I Sikkerhetsforums møter blir det gitt gjensidig informasjon og status fra oppfølgingen etter denne og andre ulykker både i et nasjonalt og internasjonalt perspektiv. Ptil holder partene i Sikkerhetsforum kontinuerlig oppdatert og involvert i prosesser fra internasjonale myndighetsarenaer som IRF og NSOAF.

På tilsvarende måte har det vært gjensidig informasjonsutveksling og debatter i kjølvannet av EU sitt initiativ til nytt direktiv eller forordning rettet mot offshoresikkerhet i regionen. I kjølvannet av høringsprosessen har partene i Sikkerhetsforum samarbeidet om en felles uttalelse mot det nye forslaget fra EU.

Årskonferansen

Sikkerhetsforums årlige, åpne konferanse samlet i overkant av 200 sentrale aktører i næringen til debatt om storulykkes- og arbeidsmiljørisikoen i næringen. Her

ble den nye Arbeidslivsmeldingen gjennomgått, det ble gitt status for Ptils og næringens oppfølging av DWH-katastrofen og sikkerhetsutfordringer i nordområdene ble også belyst og drøftet.

Kjemisk arbeidsmiljø

Med bakgrunn i drøftinger i Sikkerhetsforum så langt tilbake som i 2002 og etter mange års forarbeid og oppfølging fra Ptils side ble bransjeprojektet Kjemisk arbeidsmiljø i olje- og gassnæringen igangsatt som et trepartsprosjekt i 2007/2008. Det er gjennomført en mangfoldig innsats både i form av FoU-aktiviteter og utredninger for å få til et kunnskapsløft i næringen. Prosjektet har bidratt til at næringen har tettet kunnskapshull og fått ny kunnskap om sammenhenger mellom kjemikalieeksponering og helseeffekter. Etter å ha investert 20 millioner kroner over 4 år ble prosjektet oppsummert og avsluttet i 2011. Flere av Sikkerhetsforums medlemmer har vært direkte involvert i styringen av prosjektet og forumet har hele tiden vært informert om utviklingen i det mangfold av aktiviteter som er gjennomført.

Støy og vibrasjoner

Støy er en av de store arbeidsmiljøutfordringene for næringen, og har vært et sentralt tema på Sikkerhetsforums møter. Ptil har fortløpende orientert om erfaringer fra tilsyn på området, om data fra RNNP-arbeidet, og utfordret næringen til å iverksette tiltak. Med bakgrunn i status, som Ptil la fram på slutten av 2010 og uttalte forventninger til næringen, erkjente både OLF og Norsk Industri at de har et problem som de ville tak i på en helhetlig måte. I 2011 satte interesseorganisasjonene OLF og Norsk Industri seg i førersetet for en storsatsning for å møte støy- og vibrasjonsproblemene i næringen. Prosjektet STØY i petroleumsvirksomheten ble etablert som et trepartssamarbeid hvor en samlet bransje vil adressere forhold som områdestøy, støy fra håndholdt verktøy og helikopterstøy. I tillegg vil det bli arbeidet med barrierekontroll ved støyavskjerming og -isolering og nye typer hørselvern.

Læring på tvers av næringer og landegrenser

Erfaringsoverføring og læring på tvers av næringer og landegrenser har vært viktige momenter når Sikkerhetsforum har planlagt sine årlige bedriftsbesøk. Sikkerhetsforum besøkte høsten 2011 Institutt for energiteknikk, IFE i Halden og Vattenfalls kjernekraftverk Ringhals i Sverige.

Kvalitet på sikkerhetsopplæringen

Etter at Petroleumsvirksomhetens senter for kvalitetssikring av kompetanse (PSK) ble lagt ned, har Sikkerhetsforum stilt spørsmål om hvordan næringen nå vil opprettholde et system for å sikre kvalitet i sikkerhets- og beredskapsopplæringen. OLF har forpliktet seg til å iverksette konkrete tiltak.

Hydrokarbonlekkasjer og brønnintegritet – sentrale problemstillinger

En rekke debatter pågikk i ulike fora mellom myndigheter og oljeindustriens interesseorganisasjon når det gjelder den negativ trenden for hydrokarbonlekkasjer som RNNP-arbeidet har påvist.

Næringen tok tak i utviklingen og etablerte i 2011 et prosjekt for å redusere antall hydrokarbonlekkasjer. Det ble opprettet et "hydrokarbonlekkasjenettverk" bestående av flere representanter fra næringen og med arbeidstakerorganisasjoner og myndigheter som observatører. Betydelige ressurser ble avsatt til dette arbeidet, som blant annet skulle analysere faktiske forhold/beste praksis, se på erfaringsoverføring mellom selskaper på norsk sokkel (eget seminar i september 2011) og erfaringsoverføring fra andre regioner (UK).

Ptils arbeid med å innhente og bearbeidet opplysninger fra åtte operatørselskaper med ansvar for de til sammen 193 midlertidig forlatte brønnene på norsk sokkel har også vært et tema i Sikkerhetsforum i 2011. De aktuelle operatørselskapene ble bedt om å gjennomgå rapportene og ta stilling til identifiserte forhold både spesifikt for det enkelte selskapet og generelt for næringen. Sikkerhetsforums medlemmer oppdateres løpende for utviklingen i dette arbeidet.

Løpende oppdateringer

Partene i Sikkerhetsforum og myndighetene oppdaterer hverandre om utviklingen i prosjekter, prosesser og enkeltsaker av strategisk betydning for utviklingen av risikobildet i næringen.

Saker som har vært gjenstand for løpende oppfølging i 2011 omfatter blant annet:

Petroleumsundersøkelsen om skiftarbeid, søvn og helse (PUSSH) er et forskningsprosjekt om arbeidsmiljø og helse blant onshore- og offshore ansatte i petroleumindustrien. PUSSE er et samarbeidsprosjekt mellom Statens arbeidsmiljøinstitutt, Universitet i Bergen og International Research Institute of Stavanger. *Risikoutsatte grupper*, én av fire hovedprioriteringer for Ptil siden 2007.

Tap av anker og posisjon, et prosjekt i regi av Norges Rederiforbunds (NR) forankringsforum for å få til en reduksjon i antall alvorlige forankringshendelser.

Risikonivå Norsk Petroleumsvirksomhet (RNNP), hvor Sikkerhetsforum er referanseforum formidler status ved sentrale milepæler for Sikkerhetsforum.

Trepartssamarbeid, -arenaer og -prosjekter. Arbeidslivsmeldingen til Stortinget har pekt på trepartssamarbeid som ett av flere satsningsområder. Sikkerhetsforum har på dette grunnlaget lagt til rette for en bredere debatt og oppfølging i 2012.

Samhandlingsprosjektet Ptil/NAV/Atil forbedring av tilretteleggingsarbeidet i lys av IA-avtalen, følges kontinuerlig opp av Sikkerhetsforum.

Rusmisbruk offshore har vært underlagt en omfattende debatt i Sikkerhetsforum etter at OLF la fram et forslag til prosjekt for å kartlegge potensielt misbruk offshore gjennom analyser av avløpsvann.

Landanleggene gis spesiell oppmerksomhet i Sikkerhetsforum og her står erfaringer fra HMS-arenaen L-8 sentralt.

Ny melding til Stortinget har blitt fulgt tett opp gjennom departementets løpende status til Sikkerhetsforum og gjennom debatter og anbefalinger.

HMS og beredskap i nordområdene har de siste to årene vært et gjennomgående tema i Sikkerhetsforums møter. Som nevnt, var dette også ett av flere sentrale tema på Sikkerhetsforums årskonferanse i 2011.

FoU for HMS i petroleumsvirksomheten. Norges Forskningsråd ble i 2011 invitert til Sikkerhetsforum for å redegjøre for bakgrunn, intensjoner og organisering av arbeidet med ny strategi for HMS-forskningen under PETROMAKS-programmet. Sikkerhetsforum vil følge opp utviklingen på området.

Sikkerhetsforum som arena for samarbeid. I kjølvannet av Arbeidslivsmeldingen og i tråd med ambisjonene for Sikkerhetsforum, ble det i 2011 tatt initiativ til en bred debatt omkring erfaringer så langt og en videreutvikling av Sikkerhetsforum.

2.2 Internasjonalt

Samarbeidet med industrialiserte land dreier seg først og fremst om det globale samarbeidet i International Regulators' Forum (IRF) og om North Sea Offshore Authorities Forum (NSOAF). Begge disse foraene fungerer godt, og vi anser verdien av dette samarbeidet som et verdifullt bidrag inn mot vår samlede måloppnåelse. I tillegg til disse foraene kommer bilateralt samarbeid på faglig plan med enkelte land, særlig Storbritannia, Nederland og Danmark.

2.2.1 International Regulators' Forum (IRF)

IRF ble dannet i 1994 for å være en kompetent drivkraft for utvikling av sikkerheten i den internasjonale petroleumsvirksomheten gjennom myndighets-samarbeid om felles prosjekter og utveksling av kunnskap og informasjon. Medlemmene er for tiden USA, Canada, Brasil, UK, Australia, New Zealand, Nederland, Norge, Danmark og Mexico. Danmark ble opptatt som nytt medlem i 2011.

I tillegg til sine årlige medlemsmøter arrangerer IRF også hvert annet eller tredje år en International Regulators' Offshore Safety Conference.

Med bakgrunn av oppsummeringen etter konferansen i Vancouver, Canada, i oktober 2010 besluttet IRF på sitt årsmøte å iverksette tiltak på fem strategiske hovedområder hvor medlemslandene var enige om å bruke sine ressurser for å fremme sikkerheten i den internasjonale petroleumsvirksomheten. De ulike medlemmene har her tatt særskilt ansvar for enkeltområder, og Petroleumstilsynet påtok seg ansvaret for området "Performance indicators". Her vil vi lede en arbeidsgruppe som skal videreutvikle utvalgte indikatorer i RNNP-arbeidet med sikte på å kunne etablere en internasjonal plattform for å systematisere informasjon om hydrokarbonlekkasjer, brønnehendelser, kollisjoner, branner, dødsulykker og alvorlig personskade. Vi har også tatt på oss ansvaret for å evaluere mulighetene for å bidra til å

påskynde videreutviklingen av BOPer, brønnkontroll-systemer og instrumentering.

Petroleumstilsynet var vertskap for den ekstraordinære internasjonale konferansen som IRF arrangerte i Stavanger i oktober 2011. Mer enn 200 deltakere fra land verden over deltok. Et hovedformål med konferansen var å gjøre opp status så langt etter alle granskningene som har vært gjennomført etter de to siste storulykkene: Montara-ulykken utenfor Australia i 2009 og katastrofen på Deepwater Horizon i Mexicogolfen i 2010.

Ulykker i petroleumsindustrien får i dag tilsynelatende en langt større global oppmerksomhet enn tidligere, og Petroleumstilsynet og industriaktørene i Norge må derfor være seg bevisst sitt ansvar for å bidra. West Atlas (Montara) og Deepwater Horizon (Macondo) har gitt internasjonalt samarbeid om styrking av sikkerheten i petroleumsvirksomheten en langt større betydning. For Petroleumstilsynet blir det derfor viktig å bidra aktivt i dette arbeidet. Vi har i 2011 satset store ressurser på å følge med på oppfølgingsaktivitetene etter nettopp disse to ulykkene, fordi innhenting og utveksling av informasjon, kunnskapsdeling og faglig oppdatering mellom myndighetskolleger og deres kontakter med industrien, antas å være av avgjørende betydning for å bidra til å forebygge storulykker.

2.2.2 International Committee on Regulatory Research and Development (ICRARD)

ICRARD, som er en global arena for å dele informasjon og erfaringer innen HMS-forskning i petroleumsvirksomheten, ble opprettet av IRF i 1994. For å bidra til at forskningsaktiviteter blir kjent og gjort tilgjengelig på tvers av sokkelgrensene, etablerte Ptil i 2004 nettstedet www.icrard.org på vegne av forumet. På dette nettstedet publiserer medlemslandene jevnlig FoU-relaterte nyheter. I tillegg har nettstedet en unik søkemotor som kun søker etter informasjon på utvalgte nettsteder i medlemslandene. I løpet av 2011 hadde nettstedet nær 2700 besøk fra 84 land. I gjennomsnitt besøkes www.icrard.org av rundt 150 unike brukere hver måned. I 2011 har forumet spesielt hatt søkelys på FoU-aktiviteter relatert til aldring og levetidsforlengelse, karbonfangst, transport og lagring (CCS) og boring på dypt vann.

2.2.3 North Sea Offshore Authorities Forum (NSOAF)

I North Sea Offshore Authorities Forum (NSOAF) deltar sikkerhetsmyndighetene i Storbritannia, Nederland, Tyskland, Danmark, Irland, Sverige, Færøyene og Norge.

I årenes løp har arbeidsgrupper nedsatt av NSOAF gjennomført mange prosjekter med formål å identifisere felles utfordringer og gjennomføre felles tiltak for å bidra til et bedre HMS-nivå. Mange utfordringer er av en slik karakter at de krever felles innsats for å oppnå forbedringer. Industrien er internasjonal og mange operatørselskaper opererer på tvers av sokkelgrensene, noe som tilsier at også myndighetene opptrer så

samstemt som mulig. Myndighetene har begrensede ressurser. Erfaringsutveksling, informasjonsdeling og samarbeid gjør det mulig å utnytte myndighetenes ressurser mer optimalt.

Fra tid til annen fremsettes det påstander om at det norske regelverket har sikkerhetskrav som er kostnadsdrivende i forhold til andre land sokkelregelverk. I denne sammenheng er det viktig at det er en god forståelse av hvordan den enkelte sokkelmyndighet praktiserer håndhevelsen av regelverkskravene. NSOAF-samarbeidet bidrar til dette.

En betydelig del av NSOAF-arbeidet skjer gjennom arbeidsgruppene som det årlige møte nedsetter. For tiden er det fire arbeidsgrupper: "The Training Work Group", "The Wells Work Group", "The EU/EEC Working Group", og "The HS&E Working Group".

NSOAFs årsmøte mottar rapporter fra de ulike arbeidsgruppene og tar stilling til arbeidsprogrammet for kommende periode, eventuelt legger ned eller oppretter nye arbeidsgrupper. I 2011 har det vært fire grupper i arbeid, innenfor HMS-styring generelt, sikkerhetsopplæring, boring og brønn, samt informasjonsutveksling knyttet til medlemslandenes EU-relasjoner. NSOAF har også i utstrakt grad blitt konsultert om sikkerhetsspørsmål av EU-kommisjonen.

NSOAF-medlemmene samarbeider med European Diving Technology Committee og Offshore Mechanical Handling Equipment Committee (OMHEC).

2.2.4 European Diving Technology Committee (EDTC)

European Diving Technology Committee har medlemmer fra om lag 20 europeiske land, og hvert land har mulighet for å ha én representant fra henholdsvis myndighetene, fagforeningene, industrien og medisinsk hold. Fra Norge er det oppnevnt representanter for hvert av de fire områdene. Myndighetene er representert ved Petroleumstilsynet. Hovedaktiviteten er arbeid med felles dokumenter som legges ut på organisasjonens hjemmeside, og nedslagsfeltet for organisasjonens arbeid er Europa. Det er likevel slik at EDTC har produsert dokumenter som også brukes som referansedokumenter andre steder i verden. Et eksempel er dokumentet om kompetanse for dykkere, som er produsert og utgitt sammen med den verdensomspennende maritime entreprenørorganisasjonen International Marine Contractors' Association (IMCA).

2.2.5 Offshore Mechanical Handling Equipment Committee (OMHEC)

OMHEC samler fagpersonell innenfor kran- og løfteoperasjoner, og har to møter i året. Deltakere i organisasjonens arbeid er representanter fra Danmark, Nederland, Storbritannia og Norge, og hver nasjon kan stille med inntil fire representanter. Hovedaktiviteten er arbeid med felles dokumenter, som felles anbefalinger innenfor kran- og løfterelaterte emner. Blant disse er anbefalinger om kompetansekrav for personell, kompetansekrav for sakkyndig personell og utdanningsstandarder.

2.2.6 Bilateralt samarbeid med Russland

Vårt samarbeid med russiske myndigheter er en videreføring av det tidligere Boris-prosjektet, med støtte fra Utenriksdepartementet.

I 2011 har Petroleumstilsynet opprettholdt kontakten med Rostekhnadzor med et begrenset aktivitetsnivå. Rostekhnadzor er ansvarlig russisk myndighet når det gjelder teknisk sikkerhet i petroleumsvirksomheten. Ut over dette er myndighetsansvaret innen HMS fordelt på ulike etater i Russland som Petroleumstilsynet ikke har kontakt med. Vi har imidlertid kontakt med den norske ambassaden og aktører som kjenner russisk petroleumsvirksomhet.

Rostekhnadzors ledelse tok i fjor initiativ til møte om erfaringsoverføring om myndighetsroller og -ansvar i petroleumsvirksomhet til havs. Et slikt møte ble gjennomført høsten 2011 i tilknytning til befarings på en borerigg som skal operere i nordlige farvann. Under befaringen ble det gitt presentasjoner fra utbygger og operatør om HMS-forhold som må i varetas i nordlige farvann.

Foruten presentasjon og diskusjoner om myndighetsansvar i petroleumsvirksomheten, var prinsipper for utvikling av regelverk og tilsynsmetode, læring og oppfølging av storulykker som Deepwater Horizon også tema. Som en oppfølging av arbeidet i Barents 2020, videreførte vi også diskusjonen om bruk av internasjonale standarder i nasjonalt regelverk.

I regi av Havmiljøgruppa innenfor Norsk-Russisk Miljøkommisjon deltok Petroleumstilsynet med innlegg på en "work shop" om norske regelverkskrav for å forhindre utslipp og om erfaringer på norsk og russisk sokkel. Møtet fant sted på Gubkin-universitetet i Moskva i november.

Petroleumstilsynet har også deltatt i det DNV-ledede prosjektet Barents 2020. Dette er et initiativ fra den norske regjeringen, delvis finansiert av Utenriksdepartementet. Prosjektet har foretatt en gjennomgang av eksisterende internasjonale og nasjonale standarder for å finne fram til hvilke standarder og områder det må foretas endringer i for at disse skal kunne sette akseptable standarder for helse, miljø, arbeidsmiljø og sikkerhet i nordlige farvann. Resultatet av arbeidet er delvis oversendt Teknisk Komite (TC) 67 i ISO og delvis oversendt de nasjonale fora i Norge og Russland for vurdering av mulig implementering av forslagene i nasjonalt standardiseringsarbeid.

2.2.7 Bistandsarbeid

Regjeringen opprettet bistandsprogrammet Olje for Utvikling (OfU) i 2005. Innenfor dette programmet bistår Petroleumstilsynet utviklingsland med å etablere en forvaltning som kan håndtere risiko i olje- og gasssektoren. NORAD har det operasjonelle ansvaret for programmet og etterspør faglige bidrag fra en rekke fagetater. Sikkerhet inngår i de fleste OfU-programmene. Vi bidrar i flere av disse, hovedsakelig sammen med Oljedirektoratet, Klima- og forurensningsdirektoratet (Klif) og stiftelsen Petrad.

På *Cuba* har vi sammen med Petrad bidratt med bistand til nasjonale sikkerhetsmyndigheter i petroleumsvirksomheten. Det er gjennomført flere ukelange seminarer med ulike sikkerhetsmessige problemstillinger. Temaer har blant annet vært læring av Deepwater Horizon-ulykken samt sikkerhetsmessige utfordringer ved leteboring på dypt vann i cubansk område i Floridastredet. Mangelen på regionalt samarbeid har vært en tilleggsutfordring.

I *Ghana* har vi sammen med Oljedirektoratet og Petrad ytt bistand innenfor helse, miljø og sikkerhet knyttet til organisasjonsutvikling, regelverksutvikling og mer operative deler av petroleumsvirksomheten. Sammen med Petrad arrangerte Ptil et ukelangt seminar om sikkerhet i petroleumsvirksomheten for de vest-afrikanske landene Angola, Ghana, Liberia, Sierra Leone, Cote D'Ivoire og São Tomé et Príncipe. Sikkerhetsseminaret var meget vellykket, og det er etablert en regional arbeidsgruppe for videre arbeid.

I *Tanzania* er det gjort store gassfunn og befolkningen har store behov for ren energi. Vi bidrar med utvikling av myndighetsapparatet for å håndtere de sikkerhetsmessige utfordringene ved leteboring og produksjon på dypt vann. I dag er det ingen sikkerhetsmyndighet som stiller krav til innretningers tekniske tilstand samt til hvordan aktiviteter skal organiseres og gjennomføres i landet. Det er også behov for bistand vedrørende problemer innen korrosjon og vedlikehold på Songo Songo-feltet med tilhørende rørledninger.

For å styrke helse-, miljø- og sikkerhetsarbeidet i Uganda bidrar vi med organisasjonsutvikling, regelverksutvikling og kompetanseutvikling innenfor petroleumsvirksomheten.

Vi har siden 1996 drevet et bistandsarbeid i *Vietnam* sammen med blant annet PetroVietnam og Klif. Prosjektet har bidratt til å utvikle et styringssystem for helse, miljø og sikkerhet i petroleumsvirksomheten i landet. Vi har erfart en meget positiv utvikling på dette området i Vietnam i denne perioden. Petrovietnam har i perioden økt fra 8000 til 47000 ansatte, og må regnes som selve motoren i utviklingen av vietnamesisk næringsliv. I 2011 ble tredje og siste fase av dette prosjektet ferdig. Alle målsettingene ble nådd og prosjektet har fått positive evalueringer.

Vi har også bidratt med bistandsarbeid under OfU-programmet sammen med myndighetene i *Mosambik, Angola, Sudan, Sør-Sudan og Vest-Afrika*. Våre bidrag består hovedsakelig av å levere innhold til program som administreres av våre samarbeidspartnere i bistandsarbeidet.

I *Latin-Amerika* har vår bistand i særlig grad rettet seg mot hovedbistandslandet Bolivia. Vi har sammen bolivianske myndigheter, Oljedirektoratet og Klif arbeidet med sikring og opprensning av gamle brønner og forebygging av miljøødeleggelser, kompetanseutvikling og regelverksarbeid. *Nicaragua* står også overfor store utfordringer i forbindelse med leteboring på store dyp. Vi har her bidratt sammen med Oljedirektoratet.

Vi holder også en rekke foredrag for delegasjoner fra land over hele verden som kommer inn under OfU-programmet, for å lære om den norske forvaltningsmodellen og det norske sikkerhetsregimet i petroleumsvirksomheten.

3. SAMFUNNSKONTAKT OG INFORMASJON

3.1 Petroleumstilsynets informasjonspolitikk

Informasjon til næringsen, mediene og øvrig offentlighet skal preges av åpenhet, tilgjengelighet og etterrettelighet. Med bakgrunn i den spesielle posisjonen olje- og gassindustrien har i det norske samfunnet, skal vi informere om virksomheten og svare på spørsmål så langt det er mulig og forsvarlig - basert på vår rolle som forvaltningsorgan og med utgangspunkt i vårt overordnede mål.

3.2 Mediehåndtering

Vi håndterer henvendelser fra media i henhold til prinsippene i informasjonspolitikken som er nevnt ovenfor. I tillegg til direkte mediekontakt bruker vi nettstedet til å informere om vår oppfølging av blant annet uønskede hendelser. Som hovedregel publiserer vi redaksjonelle artikler bare i forbindelse med egne aksjoner, det vil si når vi iverksetter egen granskning, oversender granskningsrapporter og liknende.

3.3 Internett

Nettstedet (www.ptil.no) er en av våre viktigste kanaler for spredning av informasjon om hvem vi er og hva vi gjør. Vi publiserer jevnlig pressemeldinger, fagrelaterte artikler og regelverksfortolkninger, og et eget område på nettstedet er hjemmeside for Sikkerhetsforum (www.ptil.no/sikkerhetsforum).

I tillegg formidler vi informasjon om alle våre tilsynsaktiviteter som egne artikler på vårt nettsted (Tilsyn på nett). Dette gjør vi både for å synliggjøre aktiviteter og prioriteringer og for at selskapene lettere skal kunne bruke informasjon til læring og erfaringsoverføring. Det meste av stoffet publiseres både på norsk og engelsk.

Tilsyn på nett omfatter

- granskningsrapporter
- tilsynsrapporter (kun sammendrag på engelsk)
- varsel om pålegg og pålegg
- samtykker
- samsvarsuttalelser (SUT)
- likelydende brev til næringsen (relatert til tilsyn)

Bortsett fra de fullstendige tilsynsrapportene legges alt ut både på norsk og engelsk.

Vår regelverksside (www.ptil.no/regelverket) viser alle relevante lover og HMS-forskrifter i petroleumsvirksomheten, med tilhørende veiledninger og fortolkninger.

Nettstedet er blitt én av petroleumsvirksomhetens mest brukte kilder til sikkerhetsrelatert informasjon, med

rundt 35 000 besøk og inntil 18 000 unike besøkende hver måned. Vi tilbyr også en abonnementsordning i kategoriene nyheter, tilsyn og regelverksfortolkninger. Ved utgangen av 2011 hadde vi cirka 5500 abonnenter.

Vi gjør aktiv bruk av vårt nettsted for å synliggjøre vår rolle, våre prioriteringer, aktiviteter, resultater av tilsyn, med mer. Vi anser at den åpenhet som signaliseres gjennom offentliggjøringen, og den informasjonsmengde som dermed blir stilt til rådighet for omverdenen, utgjør et betydelig bidrag til forståelsen av risikoforhold og utfordringer i virksomheten.

Den offentlige interessen for vår virksomhet reflekteres blant annet i antallet begjæringer om dokumentinnsyn. Antallet slike begjæringer øker sterkt. I 2011 behandlet vi 4299 innsynsbegjæringer, mot 2784 året før. Av søknadene i 2011 ble 160 avslått eller innvilget med begrenset innsyn.

“NETT-ORD”:

Besøk

Antall besøk på vårt nettsted er det antall ganger noen har søkt og fått treff på vår hjemmeside eller undersidene.

Unike besøkende

Dette er et uttrykk for hvor mange som har oppsøkt vårt nettsted fra ulike pc-er (IP-adresser). Det kan imidlertid være mange enkeltpersoner, eller pc-er, bak hver slik adresse, avhengig av IT-løsningen som er valgt på brukerstedet.

3.4 Kommunikasjonskanalen “Authorities”

Den tidligere Myndighetsveven (Authority Web) ble i februar 2011 integrert i License2Share (L2S) og endret navn til “Authorities”. L2S er en felles løsning for prosesser knyttet til administrasjon av utvinnings-tillatelser og myndighetskorrespondanse mellom petroleumsnæringen og myndighetene på norsk kontinentalsokkel. Det er EPIM (Exploration & Production Information Management Association) som administrerer denne løsningen.

“Authorities” er en toveis nettbasert sikker kommunikasjonskanal for utveksling av formell elektronisk korrespondanse mellom myndighetene og petroleumsnæringen, som også kan brukes for korrespondanse mellom myndigheter. Den er laget med høy grad av sikkerhet slik at bare avsender og mottaker kan lese innholdet. Løsningen tilbyr full sporbarhet av alle dokumenter som utveksles.

3.5 Kurs- og foredragsvirksomhet

For å bidra til kunnskapsoverføring på helse-, miljø- og sikkerhetsområdet og informere om Ptils myndighetsrolle, aktiviteter og prioriteringer, anser vi det som viktig å delta med foredrag og presentasjoner på strategisk sentrale arenaer som konferanser, kurs og lignende.

Vi arrangerer også egne kurs og seminarer for å sette søkelyset på områder som representerer sikkerhetsmessige utfordringer.

I 2011 har Petroleumstilsynet arrangert følgende åpne konferanser og seminarer:

- "Når ulykker truer miljøet" – om storulykkesrisiko i et miljøperspektiv. I samarbeid med Klima- og forurensningsdirektoratet.
- "Selskapsledelse og storulykkesrisiko" - om hvordan selskapsledelsen skaper oversikt over, innsikt i og påvirker "helsetilstand" i selskapets prosesser som blant annet bringer fram kvalifisert personell, kapasitet, teknisk og operasjonell integritet.
- Sikkerhetsforums årskonferanse – "Framtidsutfordringer" – blant annet om læring etter Deepwater Horizon-katastrofen, status for trepartssamarbeidet og utfordringer ved økt petroleumsaktivitet nordområdene.
- "Regelverkskompetanse 10 år" – om erfaringer og videre planer for RVK, som er et samarbeid mellom næring, myndigheter og fagforbund i olje- og gassnæringen om opplæring i regelverket.
- "Systemtilnærming til sikkerhet og integritet for stål- og fleksible rørledninger og stigerør" – med fokus på integritet i rørledningsystemer i et systemperspektiv.
- Entreprenørseminar - om entreprenørenes rolle og ansvar i petroleumsvirksomheten og om partssamarbeidet i entreprenørselskapene generelt og i den enkelte bedrift.
- Livbåtseminar – om løste og uløste utfordringer i prosjektene med frittfallivbåter og lårelivbåter, nytt regelverk for evakuering og neste generasjons livbåter.

Mange av våre ledere, fagfolk og andre nøkkelpersoner har også i 2011 vært etterspurte som kurs- og foredragsholdere, som møteledere og som deltakere i en rekke kurs- og konferanse-komiteer nasjonalt og internasjonalt.

4. ORGANISASJON

4.1 Bemanning

Petroleumstilsynet hadde 169 ansatte i tjeneste ved utgangen av 2011. Av de ansatte er 46 prosent kvinner og 54 prosent menn. I ledende stillinger er 42 prosent kvinner. Vi arbeider stadig for å oppnå en jevn kjønnsfordeling i alle stillingskategoriene.

Gjennomsnittsalderen for menn er 53 år og 47 år for kvinner.

Sykefraværet i 2011 var 3,4 prosent, mot 3,9 prosent i 2010.

Ti medarbeidere i faste stillinger sluttet i 2010 og det ble tilsatt 12 nye medarbeidere i faste stillinger. Gjennomsnittsalderen på de nyansatte var 41 år.

4.2 Hovedledelsen

består av direktør Magne Ognedal og fem område-direktører. Pressetalskvinnen er tilknyttet hovedledelsen. Kommunikasjon og samfunnskontakt er underlagt hovedledelsen.

4.3 Tilsyn

Tilsynslagene er organisert i forhold til seks grupper av ulike typer aktører i virksomheten. Det er utpekt kontaktpersoner som er faste kontaktpunkter for de forskjellige aktørene, og som arbeider i de respektive tilsynslagene. Hvert av tilsynslagene ledes av en tilsynskoordinator, som har produktansvaret og formell vedtaksmyndighet.

Ansvarlige ledere er tilsynsdirektørene Ingvill Hagesæther Foss og Finn Carlsen.

4.4 Fag

Petroleumstilsynets fagkompetanse er inndelt i seks fagområder, hvert med en fagleder som har personalsansvar og ansvar for kompetanseutvikling innenfor sitt fagområde. Fagområdene er:

- Bore- og brønnteknologi
- Prosessintegritet
- Konstruksjonssikkerhet
- Logistikk og beredskap
- Arbeidsmiljø
- HMS-styring

Fagområdene allokere personellressurser til tilsynsoppgaver og tversgående prosjekter.

Ansvarlig leder er fagdirektør Øyvind Tuntland.

4.5 Juss og rammevilkår

Den rammesettende virksomheten omfatter:

- Regelverksutvikling og standardiseringsarbeid
- Samarbeid med andre lands myndigheter og foresatt departement innenfor området mesetting.
- EØS-innarbeidelse og fortolkningspraksis
- Utvikling av samarbeids- og koordineringsavtaler
- Håndtering av høringsaker tilknyttet rammesetting

Ansvarlig leder er Anne Vatten, direktør juss og rammevilkår.

4.6 Drift og utvikling

har ansvaret for Petroleumstilsynets interne drift. Området gir også støtte til utvikling av den interne organisasjonen og følger opp underleverandører.

Ansvarsområdet omfatter:

- Personalforvaltning
- Organisasjonsutvikling
- Bedriftshelsetjeneste
- Økonomi og kontraktsadministrasjon
- Intern sikring og resepsjon
- Byggkoordinering
- Bibliotek
- Dokumentsenter
- Systemutvikling/elektronisk saksbehandling
- Drift av fellestjenester for Oljedirektoratet og Petrad

Ansvarlig er leder er organisasjonsdirektør
Gerd Randi Kaland.

5. ØKONOMISKE NØKKELTALL

Stortinget fastsetter både utgifts- og inntektsbevilgningen til Petroleumstilsynet som en del av statsbudsjettet. Som en statlig virksomhet avlegger Petroleumstilsynets regnskap til Finansdepartementet etter kontantprinsippet.

Utgifter

Til drift av Petroleumstilsynet ble det i 2011 brukt 215,9 mill kroner.

Tabellen viser hvordan beløpet fordeler seg på hovedposter. Tilsvarende tall for 2010 er vist til sammenligning.

	2010	2011	Endring
Lønn og godtgjørelser	120 513 103	126 682 879	5,1%
Varer og tjenester	59 656 678	63 118 751	5,8%
Sum driftsutgifter	180 169 781	189 802 630	5,3%
Oppdragsrelatert lønn og godtgjørelse	1 470 966	1 728 815	17,5%
Tilsyn med petroleumsvirksomheten	19 054 376	23 386 826	22,7%
Oppdrags- og samarbeidsvirksomhet	-	-	
Sum spesielle driftsutgifter	20 525 342	25 115 641	22,4%
Større utstyrsanskaffelser	2 067 566	1 023 510	-50,5%
SUM UTGIFTER	202 762 689	215 941 781	6,5%

Inntekter

Petroleumstilsynet hadde 97,3 millioner kroner i inntekter i 2011, fordelt slik:

	2010	2011	Endring
Oppdrags- og samarbeidsinntekter	1 274 318	2 746 425	115,5%
Refusjon av tilsynsutgifter	64 474 075	90 071 922	33,5%
Diverse inntekter	5 817 133	1 907 942	- 67%
Konferanser/seminarer	32 100	36 600	14,0%
Refusjon arbeidsmarkedstiltak	2 332	4 080	75,0%
Refusjon fødsel- /adopsjonspenger	1 027 351	906 200	- 11,8%
Refusjon lærlinger	49 431	52 178	5,6%
Refusjon sykepenger	1 322 704	1 532 260	15,8%
SUM INNTEKTER	76 999 444	97 257 607	26,3%